XXX РОКІВ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 3

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 листопада 1947 р.

25.000
10.000 РУБЛЕЙ
5.000 РУБЛЕЙ
1.000 РУБЛЕЙ
400
ПО ГОСУДАРСТВЕННОМУ
ВНУТРЕННЕМУ
ВЫИГРЫШНОМУ
ЗАЙМУ
1938 ГОДА
ЕЖЕГОДНО ПРОВОДИТСЯ
ШЕСТЬ ТИРАЖЕЙ
ВЫИГРЫШЕЙ
ОБЛИГАЦИИ ЗАЙМА СВОБОДНО ПРОДАЮТСЯ
И ПОКУПАЮТСЯ СБЕРЕГАТЕЛЬНЫМИ КАССАМИ

ХАЙ ЖИВЕ XXX РІЧНИЦЯ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 3 **1—10 листопада 1947 р.**

ВЕЛИКА РІЧНИЦЯ

25 жовтня 1917 року історичний постріл «Аврори» сповістив про те, що на одній шостій частині земної кулі народилась перша в світі держава робітників та селян.

Відтоді минуло три десятиріччя.

І це були десятиріччя напруженої творчості. Звільнені від ярма капіталізму, керовані більшовицькою партією Леніна — Сталіна, народи Радянського Союзу творили нове суспільство, нову державу, нове господарство, нову культуру.

Робітники та селяни, ставши коло керма державної влади, ліквідували в своїй країні експлоататорські класи, збудували соціалізм. Швидко виросла у нас могутня соціалістична промисловість, Радянський Союз став найрозвиненішою індустріальною державою. Трудящі СРСР знайшли нові, небачені світом форми сільського господарства — колгоспне землеробство. В нашій країні відбулась нечувана культурна революція: знання, освіта, мистецтво стали надбанням найширших народних мас.

Пройти такий величезний шлях за тридцять років—такого не знала та й не могла знати історія капіталістичного експлоататорського світу.

Кожний крок на цьому шляху нам довелося брати з бою.

Нас хотіли скорити вогнем і залізом. Ми виразно показали всім загарбникам, усім тим, хто мріє про владу над світом,—той, хто вдирається на нашу священну землю з мечем в руках, знаходить на ній тільки свою загибель.

Нас намагались задушити блокадою. Але ми не з тих, кого можна залякати, зігнути.

Ми перемагаємо завжди й усюди. Мов гранітна скеля стоїть нині Радянський Союз серед бурхливого моря капіталізму, і каламутні хвилі реакції безсило розбиваються об його підніжжя. Мов велетенський маяк показує наша країна всьому людству шлях до сонячного майбутнього, до щастя.

З радістю й законною гордістю зустрічаємо ми XXX річницю Великого Жовтня, тридцяту річницю нашого існування, наших перемог.

За нами — величний шлях. Перед нами — нові перемоги. Ми сміливо, впевнено дивимося вперед.

Реакційні сили в цілому світі розраховували, що Радянський Союз, який витримав основний тягар війни проти німецького фашизму, буде знесилений і підпаде в залежність від капіталістичних держав, стане другорядною державою. Не вийшло! Не зважаючи на тяжкі втрати під час війни, СРСР без будь-якої допомоги з-зовні швидко відбудовує своє господарство, успішно закінчує другий рік нової сталінської п'ятирічки. Нині радянський народ знову завойовує висоти в усіх галузях господарства й культури. Невпинно зростає авторитет Радянського Союзу на міжнародній арені. Наша держава стала символом свободи й щастя не тільки для країн нової демократії, а й для трудящих усього світу.

До цього привела нас велика партія більшовиків, партія Леніна-Сталіна. Без неї ми не були б повновладними господарями свого життя й долі. Без неї ми не мали б тих заводів, на яких працюємо, тих широких ланів, на яких збираємо багатющі врожаї, тих шкіл, де вчимося, тих прекрасних пісень, які дзвінко лунають і на берегах Тихого океану, і в просторах Арктики, і за Карпатами. Без партії, без великого Леніна, без геніального Сталіна ми не були б тими, до кого прикуті погляди всього прогресивного людства.

Партії більшовиків, нашому мудрому Сталіну ми зобов'язані тим, що до тридцятиріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції приходимо з новими блискучими досягненнями в усіх галузях життя.

Хай живе XXX річниця Великого Жовтня!

Хай живе комуністична партія, натхненниця наших перемог!

Хай живе наш великий мудрий вождь, творець нашої слави товариш Сталін!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ та БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

1 листопада

Дж. Пуччіні.

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **М. С. Терещенка.**

Художник — **Л. І. Горевой.**

Хормейстер — **Б. Л. Шамович.**

Концертмейстери — **В. А. Фіалковська, О. В. Обухова, Л. А Хорошухіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей— **В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; **Л. О. Раїк.** Сузуки, її служниця—**В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Е. А. Лейтес, Е. В. Носенко.** Пінкертон, лейтенант американського флоту — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Шарплес, консул США в Нагасакі — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут.** Горо, сват — **П. П. Калюжний, О. Л.** Нікітін. Комісар, державний урядовець — **Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль.** Кет Пінкертон — **О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко** Принц Ямадорі— **М. С .Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Стро-**

ганов, В. С. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — М. Д. Державін, Б. М. Малков.

Виставу веде — А. М. Базилевич.

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

2 (ранок), 4 листопада

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер Г. І. Давидов.

Художник І. М. Портнов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в поставі П. Я. Плавніка і О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери—В. Л. Горницька, Л. П. Кисильова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Одарка — О. А. Мейер, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська. Андрій — І. С. Савін, В. Д. Совалов. Султан—В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Імам — О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатько. Селім-Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету: Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І.Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеєв, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В .Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісьянс, А. А. Синявський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

2 листопада

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина) «ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Диригент — П. Я. Баленко.

Постава А. П. Геращенка.

Художник Н. Ф. Соболь.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в поставі — О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миронович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, А. В. Фіалковська. Л. А. Хорошухіна, О. В. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В Д. Совалов. Жорж Жермон—М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Флора Бервуа — О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Аніна, покоївка—В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Літомір. Гастон де-Летор'єр—П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї—І. Б. Вільчур, О. І. Максименко. Н. Ф. Неймарк. Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга—Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер; гобой — Д. К. Риков, І. Морштейн; кларнет—Г. К. Риков, Н. В. Архирей.

Виставу веде А. М. Базилевич.

5, 6, 8, 9 листопада

ПРЕМ'ЄРА

ВИСТАВА ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СЛАВНОМУ ВСЕНАРОДНОМУ ТОРЖЕСТВУ — XXX РІЧНИЦІ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Д. Клебанов, О. Сандлер. **Лібретто І. Муратова.**

ОДНИМ ЖИТТЯМ

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР **І. С. Штейнман.**

Режисер-постановник — засл. арт. УРСР **В. Г. Будневич.**

Художній консультант постави—нар. арт. СРСР **О. Г. Крамов.**

Оформлення — головн. художника театру **І. С. Назарова.**

Хормейстер — **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **Д. М. Мусатова.**

Концертмейстери: **Н. Ф. Миронович** (головний концертмейстер), **В. А. Фіалковська.**

Після закінчення Великої Вітчизняної війни на зруйнований Дніпрельстан повертаються демобілізовані воїни. Серед них Андрій Сербин. Разом з усім народом його радісно зустрічає старий батько Данило, колишній дніпровський лоцман, а нині знатний майстер на Дніпрельстані. Загальна радість затьмарена тим, що на фронті без вісті зник Микола, друг дитинства Андрія, син мужньої Степаниди, яка пліч о пліч з партизанами боролася з німецько-фашистськими загарбниками. Сюди ж приїжджає Оксана, наречена Миколи, з якою він познайомився на фронті. Степанида приймає Оксану, як рідну дочку.

Минає деякий час. Імена Андрія та Оксани овіяні новою славою — невтомних будівників Дніпрельстану.

Під час катастрофи відважний водолаз Андрій рятує життя Оксани і її бригади. Почуття дружби до Оксани в Андрія переростає на кохання. Думаючи про дівчину, Андрій клянеться ніколи не порушити її світлих і чистих спогадів про Миколу. Якщо коли-небудь він буде гідний її кохання, вони разом пронесуть пам'ять про героя, їх спільна праця буде йому світлим пам'ятником.

Але Андрій одержує листа, з якого дізнається, що Микола живий. Андріїв друг довгий час був на грані між життям та смертю. І навіть зараз він ще сліпий і нерухомий. Проте, надія на видужання у нього не згасла. Микола не хоче передчасно тривожити рідних і просить Андрія не казати нічого про нього матері і, особливо, нареченій, яка, можливо, знайшла своє щастя з іншим. Проте Андрій сповіщає Оксані і Степаниді про радісну звістку.

Оксана і Андрій хочуть їхати до Миколи. Та стара Степанида попереджає дівчину, що справжньому героєві не потрібна жалість. «Хай серце підкаже тобі правду в цю мить»,— говорить вона.

З чистим сумлінням, гордо піднявши голову, Оксана відповідає, що почуття відданості й кохання, скріплені кров'ю у боях

за вітчизну, не менш ніж материнське кохання. Якщо Микола живий, вона поїде до нього і буде йому вірною дружиною на все життя.

Ця сцена відбувається під час свята на Дніпрельстані на честь нової трудової перемоги.

Інженер проголошує тост:

За тих, що світ новий ясний будують,
За волю їх сталеву,
За чисті їх серця!

Старий Данило додає:

До дна за народ, що в кривавім бою
Грудьми відстояв Батьківщину свою!
До дна за величні і чесні чуття,
За те, що живемо єдиним життям!
До дна за священную дружбу! До дна
За те, що усі ми родина одна,
За світлий, щасливий і сонячний день,
За те, що вперед нас до щастя веде
Рідний Сталін!

Весь народ підхоплює цей тост і піднесено відповідає на нього словами, в яких міститься основна ідея опери:

Одним життям, одним диханням,
Одним могутнім пориванням,
Одним волінням і дерзанням
Ми всі живем,
Ми всі живем одним життям!

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Степанида — **А. З. Левицька**, нар. арт. УРСР; **Є. А. Лейтес**. Оксана — **В. П. Венецька, К. О. Морозова**. Андрій—**Д. І. Козинець, А. Б. Магергут**. Данило—**В. Г. Булневич**, засл. арт. УРСР; **Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин**. Інженер — **Б. П. Зелезинський, З. М. Канзбург, В. Д. Совалов**. 1-й робітник — **В. С. Хворост, Шехтман**. 2-й робітник — **Б. Н. Малков**. 1-а дівчина — **Бордонова, Н. В. Лисова, Є. А. Ставчанська**. 2-а дівчина — **Н. О. Коротких, Г. Ф. Палеєва**. Робітники, робітниці, демобілізовані воїни — артисти хору та балету.

Дія відбувається на Дніпрельстані в наші дні.

Веде виставу **С. Р. Романовська**.

7 листопада

К. Данькевич,
заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

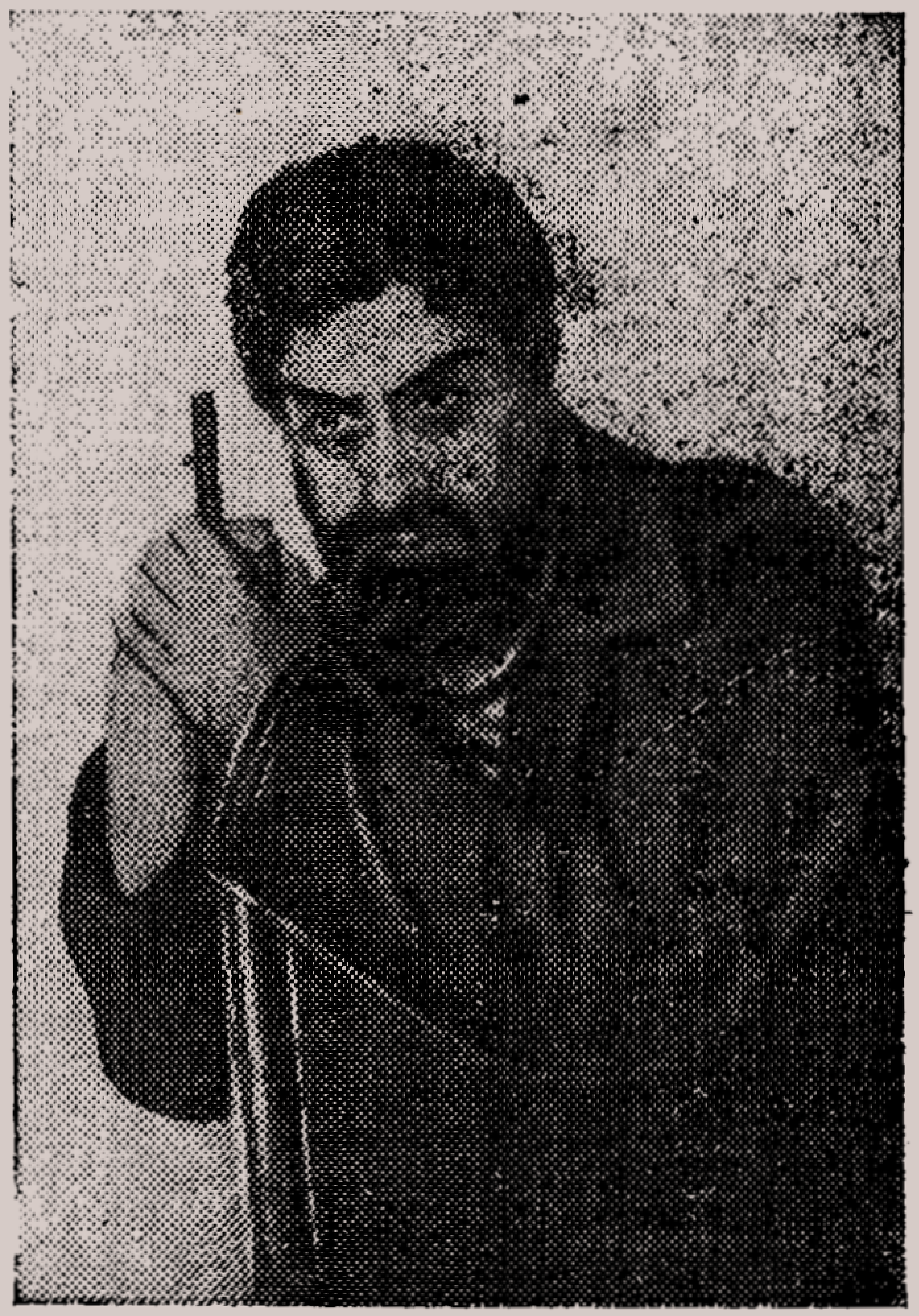
Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера **Г. О. Березової.**

Диригент — **П. Я. Баленко.**

Художнє оформлення **Д. П. Овчаренка.**

Концертмейстери — **К. П. Смулянська, В. А. Рубін.**

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті роз-

Засл. артист УРСР В. Г. Будневич в ролі старого моряка в опері „Севастопольці".

кривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її і тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час банкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Паріса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицянями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — **Н. М. Виноградова, Э. К. Плужнікова,** засл. арт. КазРСР. Степан — **Я. О. Додін, П. Я. Плавнік.** Батько Степана — **О. Г. Горохов, І. Ф. Дергаус.** Мати Лілеї — **Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова.** Дядько Степана — **А. К. Саркісьянс.** Князь — **А. З. Іванов, О. Л. Нікітін** Танцмейстер — **П. С. Строганов.** Маріула — **Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова.** Молодий циган — **Г. А. Водовозов, О С. Галкін, С. Г. Люлін.** Стара циганка — **Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова.** Гайдуки — **О. Г. Галішевський, М. В. Олейніков.** Шевчик — **А. П. Кисенко.** Подруги Лілеї — **К. Ф. Алексеєва, Д. Е. Рожінська.** Парубки, друзі Степана — **Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, І. Ф. Дергаус, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, П. П. Полканов, І. А. Трахтенберг.** Хлопчик-поводир — **Г. Бейлінсон.** Паріс — **Д. О. Додін, М. А. Ізотов.** Венера — **Н. К. Акмаєва. В. Г. Бакланова.** Афіна — **Л. М. Любімова, Д. Е. Рожінська.** Гера — **Г. Л. Хоменко.**

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде **А. С. Петров.**

8 (ранок), 9 (ранок) листопада

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — **П. Я. Баленко.**

Режисер — **П. І. Давидов.**

Художник — народн. художник УРСР **О. В Хвостов.**

Хормейстер — **Б. Л. Шамович.**

Танці в поставі **В.Н. Нікітіна.**

Головний концертмейстер — **Н. Ф. Миронович;** концертмейстери: **В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — **М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко.** Татьяна — **Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова.** Ольга — **В. В. Гавринович, О. М. Дружевецька, Е. В. Носенко.** Няня — **Б. А. Лейтес, О. А. Мейер.** Тріке — **В. С. Хворост, И. Л. Шехтман.** Онєгін — **М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець.** Ленський — **Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов.** Гремін — **В. Г. Будневич,** заслужен. арт. УРСР; **Ф. Я. Курочкин.** Ротний — **Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк.** Зарецький — **І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.**

Виставу веде **А. М. Базилевич.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

1, 2 (ранок) листопада

А. Суров.

Переклад **Ів. Снегірьова.**

ДАЛЕКО ВІД СТАЛІНГРАДА

П'єса на 4 дії, 8 картин

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисери — **Л. Кіншина, В. Воронов.**

Художнє оформлення — **Д. Власюк.**

Музичне оформлення — **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Орлов Матвій Георгійович, парторг завода — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР; **Ю. Тітов.** Міхеєв Іван Дмитрович, старий робітник — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Кузьмінішна, його дружина— **Г. Бабіївна, В. Стеценко.** Осередько Тарас Андрійович, директор завода — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. УРСР та УзРСР; **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Зоя, секретар директора завода — **В. Власовська, О. Слензак.** Березін Генадій Єфремович, інженер — **М. М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; **С. Ходкевич.** Кулигіна Ганна Тимофіївна, робітниця — **Н. Лихо, І. Стешенко.** Долотова Маша, комсорг цеху — **З. Біляєва, Г. Гончарова.** Купавін Семен Семенович, перший секретар міськкому партії—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нардн. арт. СРСР; **О. Романенко.** Красавін Микола Сергійович, секретар міськкому партії — **С. Кошачевський.** Анохін Андрій Петрович, голова міськвиконкому — **Є. Бондаренко,** лаурет Сталінської премії; **М. Кірін, М. Волошин.** Воліна Віра Олександрівна, журналістка — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР; **Н. Герасімова.** Толкунов, редактор міської газети — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **С. Берхацький.** Радіонов Мирон, другий секретар міськкому партії — **О. Немзер.** Сідельников, помічник Купавіна — **В. Бондаренко.** Фетіс, підліток — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова.** Вася підліток — **А. Калішевська, Б. Табориська** (учні студії). Данило, охоронник — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Евакуйовані — артисти хора та учні студії.

Виставу веде помічник режисера **Д. Бабенко.**

2, 9 листопада

М. Горький.

Переклад **Ір. Стешенко.**

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР **Б. Норда.**

Режисер — **Л. Кіншина.**

Художнє оформлення — **Д. Власюка.**

Музичне оформлення — **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Егор Буличов — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — **Н. Герасімова, О. Слензак.** Олександра, побічна дочка —

Нар. арт. УРСР та УзРСР, лауреат Сталінської премії О. І. Сердюк в ролі Оседедька у спектаклі „Далеко від Сталінграда".

Є. Петрова, нар. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Меланія, ігуменя, жінчина сестра — **Н. Лихо, Г. Бабіївна.** Звонцов, чоловік Варвари — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **М. Волошин.** Тятін, його двоюрідний брат— **І. Гавришко, М. Ошеровський.** Мокій Башкін **С. Верхацький, О. Немзер** Василь Достігаев — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР; **В. Стеценко.** Елісавета, його жінка — **З. Біляєва, Ю. Фоміна.** Діти від першої жінки: Антоніна — **О. Валуєва, В. Власовська;** Олексій — **С. Кошачевський, П. Пилипенко.** Павлин, піп — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **О. Романенко.** Лікар — **М. Савченко, А. Макаренко.** Трубач — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **А. Шутенко.** Зобунова, знахарка — **С. Лор, Т. Миргород.** Пропотій, блажений — **О. Подорожній, О. Свистунов.** Глафіра, покоївка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Таїсья, служжа Меланії — **Я. Косаківна, Р. Кіріна.** Мокроусов, поліцейський— **І. Ужвій.** Яків Лаптев, хрещений Буличова — **Ю. Тітов, М. Захарченко.** Донат, лісник — **М. Кірін.**

Хореограф — **Е. Рабінович.**

Концертмейстер — **К. Константинівська.**

Виставу веде пом. режисера — **Д. Бабенко.**

4, 5, 9 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії **Л. Малюгін.**
Переклад — **Д. Бобир.**

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР **Р. О. Черкашина.**

Режисер-асистент — **М. А. Ошеровський.**

Художник — **В. М. Греченко.**

Музичне оформлення **М. М. Каневського.**

Текст пісні — **Н. Забіла.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **І. Бабіївна.** Тоня, її дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Г. Гончарова.** Володимир Дорохін— **І. Костюченко, П. Пилипенко.** Олександр Зайцев — **В. Мізіненко, М. Орошевський.** Семен Горін — **Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний.** Тамара Соловйова — **О. Тимофієнко.** Олексій Суботін — **М. Микитенко, А. Сизранцев,** (учні студії). Яків Дар'ялов — **Я. Смоляк.** Дуся Рязанова — **Ю. Фоміна,** Сіма — **Р. Кіріна, Л. Ерохіна,** (учні студії), Лясковський — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **М. Савченко.**

НАРОДНІ АРТИСТИ СРСР
в театрах ХАРКОВА

І. О. МАР'ЯНЕНКО,
лауреат Сталінської премії.

М. М. КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ,
лауреат Сталінської премії.

А. Г. КРАМОВ.

НАРОДНІ АРТИСТИ РЕСП

А. П. Воронович, народ. арт. УРСР (Російський театр).

А. З. Левицька, народ. арт. УРСР (театр опери та балету)

І. Л. Бронзов, нар. арт. УРСР (театр опери та балету).

В. М. Чистякова, народ. арт. УРСР та УзРСР (театр ім. Т. Г. Шевченка).

Є. О. Петрова, нар. арт. УРСР (театр ім. Т. Г. Шевченка).

С. В. Федорцева, народ. арт. УРСР (театр ім. Т. Г. Шевченка).

ПУБЛІК в театрах ХАРКОВА

Д. І. Антонович, нар. арт. УРСР (театр ім. Т. Г. Шевченка)

О. І. Сердюк, нар. арт. УРСР та УзРСР, лауреат Сталінської премії (театр ім. Т. Г. Шевченка).

В. М. Арістов, нар. арт. УРСР (російський театр).

Л. Ф. Дубовик, нар. арт. УРСР (театр ім. Т. Г. Шевченка).

Ф. І. Радчук, нар. арт. УРСР (театр ім. Т. Г. Шевченка).

О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР (театр музкомедії).

6, 7, 8 листопада

ПРЕМ'ЄРА

ДО XXX РІЧНИЦІ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

За О. Фадєєвим. Інсценізація Г. Гракова. **Переклад І. Стешенко.**

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **М. Крушельницького.**

Режисер — **Л. Кіншина.**

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича.**

Танці — **Л. Леонідова.**

Диригент — **М. Каневський.**

Концертмейстер — **Є. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — **Д. Антонович,** нар. арт. УРСР. Матвій Шульга — **О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народ. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — **В. Бондаренко.** Штаб Молодої Гвардії: Олег Кошовий — **С. Колпачевський, М. Ошеровський;** Сергій Тюленін — **В. Мізіненко;** Любов Шевцова — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — **Г. Снегірьов;** Іван Туркевич — **В. Стеценко.** Молодогвардійці: Валя Борц — **В. Власовська;** Ніна Іванцова — **З. Біляєва, Г. Гончарова;** Жора Арутюнянц — **І. Костюченко;** Сергій Левашов — **М. Захарченко;** Радик Юркін — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова;** Клава Ковальова — **О. Тимофієнко.** Олена Миколаївна Кошова — **В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — **Г. Бабаївна.** Мати Люби Шевцової — **А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР; **О. Свистунов.** Федір Федорович, лікар — **Ф. Радчук,** нар. арт. УРСР; **А. Макаренко.** Євген Стахович — **П. Пилипенко.** Гнат Фомін — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — **О. Слензак.** Німці: генерал Клер — **М. Кірін;** полковник — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; лейтенант — **Я. Смоляк;** Брюкнер — **О. Романенко;** Балдер — **Л. Подорожній.** Соліковський — **М. Волошин.** Адам, німецький солдат — **О. Немзер.** Унтер-офіцер СС — **І. Ужвій** (учень студії). Перекладач — **В. Бережний.** Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — **М. Коржева** (уч. студії); Саша Бондарева — **Р. Кіріна;** Майя Пегліванова — **Л. Краміч;** Тоня Іваніхіна — **О. Ліхолет** (уч. студії); Шура Дубровіна — **Б. Таборська** (уч. студії); Вирікова — **А. Калішевська.** Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко.**

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1, 9 ноября

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка режиссера **А. Б. Глаголина.**

Художник **Н. А. Барова.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсон — **И. С. Любич, П. А. Осокин.** Гульд — **Г. А. Ратальский.** Смит — **В. Н. Северов,** засл. арт. УССР. Джесси — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Мэг — **К. П. Гайжевская, Н. И. Скоркина.** Морфи — **А. М. Волин, В. М. Венцковский.** Харди — **И. А. Здановский, В. С. Лизогуб.** Престон — **А. К. Котляров.** Кесслер — **И. Е. Мальвин.** О'Кинли — **В. М. Шаповалов.** Мисс Бридж — **З. П. Кудряшева.** 1-й упаковщик — **Т. В. Прево.** 2-й упаковщик — **В. Ф. Криштоп.** Шофер — **Г. М Столкин.**

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

2 ноября

А. Афиногенов.

МАШЕНЬКА

Пьеса в 3-х актах, 7 картинах.

Постановка народн. артиста Союза ССР **А. Г. Крамова** и **А. Б. Глаголина.**

Художник **Г. А. Цапок.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Окаемов, Василий Иванович, профессор палеологии — **А. Г. Крамов,** народн. арт. Союза ССР. Маша, его внучка — **К. Т. Борискина, Н. И. Скоркина.** Туманский, Павел Павлович, врач — **В. В. Золотарев,** засл. арт. УССР; **В. В. Кропотов.** Виктор, его сын — **В. С. Лизогуб, Б. М. Тоценко.** Нина Александровна, учительница пения — **К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко.** Леонид Борисович, геолог — **В. М. Аристов,** народн. арт. УССР. Мотя, домработница Окаемова — **З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая.** Вера Михайловна, мать Машеньки — **О. И. Зубова, К. А. Суковская.** Школьные товарищи Машеньки: Сеня — **П. Р. Резников, Я. Л. Эдельман;** Леля — **Е. И. Оноприенко; М. А. Шматченко;** Галя — **К. Т. Борискина, А. И. Москаленко.**

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р Голембо, З. П. Макаровский.**

---

4 ноября

Борис Лавренев
(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ

Пьеса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР **А. Г. Крамова.**

Режиссер **И. С. Любич.**

Режиссер-ассистент **В. С. Лизогуб.**

Художник **Б. И. Чернышев.**

Музыка **А. Е. Шац.**

Народный артист УССР В. М. Аристов (Руднев) и народний артист СССР А. Г. Крамов (Ковпак) в спектакле „Доблесть народная".

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — **А. Г. Крамов,** нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — **А. К. Котляров, Т. В. Прево.** Клобуков, инженер-капитан-лейтенант, флагмеханик — **Я. Г. Азимов, В. В. Кропотов.** Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — **В. Ф. Матов,** засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — **Г. А. Ратальский.** Рекало, старший лейтенант, командир катера — **А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко.** Лишев, старший лейтенант, командир катера — **И. С. Любич, В. М. Шаповалов.** Будков, мичман — **Д. Ф. Васильчиков,** засл. арт. УССР; **Э. В. Коломийский.** Лабинский, старшина 1-й статьи — **М. И. Таранов, В. И. Цветков.** Бойко, старшина 2-й статьи — **П. И. Пружанский.** Апанасенко, краснофлотец-радист — **Г. А. Сергеев.** Харитонова Софья Петровна, мать Харитонова — **Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова.** Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — **А. П. Воронович,** нар. арт. УССР; **К. П. Гайжевская.** Горелова, актриса гастрольной бригады — **Н. В. Тамарова,** засл. арт. УССР. Оленька, официантка Дома флота — **К. Т. Борискина.** Паничев, краснофлотец — **Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал.** Журавлев, лейтенант — **Г. М. Столкин.** Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

Голембо, З. П. Макаровский.

6, 7, 8 ноября

ПРЕМ'ЄРА

ПОСВЯЩАЕТСЯ XXX-ЛЕТИЮ ВЕЛИКОЙ ОКТЯБРЬСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕВОЛЮЦИИ

В. АРИСТОВ

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста УССР **В. М. Аристова.**

Режиссер — В. С. Лизогуб.

Режиссер-лаборант — Т. В. Прево.

Художник — Б. И. Чернышов.

Музыка — А. Е. Шац.

Хормейстер — А. Н. Птиц.

Перед нами раскрываются страницы недавнего прошлого...

22-го июня 1941 г. немецкие войска ворвались на Украину. Запылали старые украинские города.

В древнем городе Путивле были организованы два партизанских отряда: один под руководством председателя Путивльского Горсовета — С. А. Ковпака, другой — под руководством председателя райсовета Осоавиахима — С. В. Руднева. Сперва отряды действовали разобщенно, затем по предлежению Руднева соединились. С. Ковпак стал командиром, С. Руднев — комиссаром. Так началось существование легендарного партизанского соединения ковпаковцев. Плоть от плоти народа, соединение росло и крепло в боях.

Осенью 1942 года товарищ Сталин принял в Кремле делегацию партизанских вожаков. Перед Ковпаком была поставлена задача выйти в рейд на правый берег Днепра, проводить смелые диверсии, уничтожать живую силу врага, рвать основные коммуникации немцев, препятствуя снабжению фронта. А главное — поднять дух наших советских людей в тылу врага, поднять народ на борьбу!

Из Брянских лесов вышли партизаны и прошли 1600 километров по глубоким немецким тылам до границ Западной Украины. Партизаны преодолели много преград и нанесли врагу ряд жесточайших ударов.

Как своих защитников встретила ковпаковцев правобережная Украина. И пошла от Днепра до Припяти, до Днестра и Прута слава о них, о седом бесстрашном Ковпаке, о талантливом партизанском комиссаре Рудневе.

Ковпаковцы были примером для других партизан, они были разведкой партизанского движения Украины и Белоруссии.

Наш народ знает и любит своих героев, свято бережет в памяти их имена, дела, заслуги перед Родиной.

О скромных героях советского народа, о лучших качествах советского человека, о большой народности партизанского движения рассказывает театр в спектакле, посвященном XXX-й годовщине Великого Октября.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — **А. Г. Крамов,** народ. артист Союза ССР. Руднев — **В. М. Аристов,** нанард. артист УССР. Нач. штаба — **П. А. Осокин.** Комразведки — **В. М. Шаповалов.** Дед- Мороз — **А. М. Волин.** Демьян — **В. Н. Северов,** засл. артист УССР. Сергей — **Б. К. Викторин.** Мудрый — **Я. Г. Азимов.**

Шпингалет — **Б. М. Тоценко.** Завхоз—**Д. Ф. Васильчиков**, засл. арт. УССР. Феня — **К. Т. Туберозова.** Михаил Кузьмич — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский.** Александра — **Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская.** Сундуков — **М. И. Таранов.** Рябов — **Т. В. Прево.** Кульбака — **П. И. Пружанский.** Врач — **В. Е. Астахова.** Светов — **Б. Глаголин***). Маруся — **К. Т. Борискина, А. И. Москаленко.** Нач. артиллерии — **И. Жилин***). «Машинистка» — **Г. М. Столкин.** Мошкин — **Я. Л. Эдельман, П. Фастовский***). Полицай — **Ф. В. Кривонос.** Курсик — **В. И. Цветков.** Дьяченко — **Г. А. Сергеев.** Старик поляк — **О. Т. Привалов.** Женщина — **О. И. Зубова.** Девочка — **Н. И. Скоркина.** Мальчик — **Л. Н. Соловьева.** Муха — **А. А. Ерошенко.** Курень — **Н. А. Здановский, В. В. Кропотов.** Старик — **Э. В. Коломийский.** Старуха — **Е. М. Леонидова.** Крестьяне: **З. П. Макаровский, М. Иоффе***). 1-й партизан — **Б. Табаровский***). 2-й партизан — **Р. Вартопедов***). 1-й командир — **С. Лерман***). 2-й командир — **В. Негреба***). Разведчик — **В. Битенский**). Партизаны, партизанки, крестьяне — артисты Харьковского Русского Драматического театра.

Действие происходит в 1942-1943 г. г. в немецком тылу.

Режиссеры, ведущие спектакль: **А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.**

*) Студенты Харьковского Театрального Института.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

1, 9 (ранок) листопада

Текст — **В. Диховічний, Б. Ласкін, М. Слободський.** Переклад **І. Муратова.**

Музика **М. Богословського.**

ОДИНАДЦЯТЬ НЕВІДОМИХ

Музкомедія на 3 дії.

Постава **І. С. Радомиського.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — **Г. Ю. Охріменко, К. О. Передерніков.** Катя Колеснікова — **К. В. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Петро Кузнецов—**В. І. Андреев, Е. Л. Грицюк.** Леонід Кузнецов—**М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов.** Василь Іванович Чашкін — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Стенлі Мак-Плюют— **І. Х. Білошенко, К. Л. Райданов.** Бетті— **Н. М. Аннікова, М. М. Леонідова, З. М. Мезіненко.** Станіслав Гримза — **Микола Іваноз, М. І. Малегрант.** Ванда — **Л. С. Мінцер.** Олівія Хічкок — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко.** Майкл — **К. П. Римський.** Фред — **А. Г. Зуб.** Черговий — **В. М. Цесінський.** Адміністратор — **І. І. Андренко.**

Танці виконують: **В. О Балацький, О. М. Борисова, А. М. Іванов, Л. П. Кабанець, М. В. Кочубинська, В. І. Костюков, О. П. Лашкевич, В. І. Лісновська, П. Я. Плавник, В. П. Семенов, Б. С. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу пом. режисера **Н. О. Арбо.**

4, 5, 6, 7, 8, 9 листопада

ПРЕМ'ЄРА

ТРИДЦЯТІЙ РІЧНИЦІ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

Текст **І. С. Радомиського** та **В. І. Сокола.** Музика **С. А. Заславського.**

МАРІЯ

Музична комедія на 3 дії, 6 картин.

Постава **М. В. Аваха** та **І. С. Радомиського.**

Диригент—засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський, М С. Хайкін.**

Художник **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер **Л. Р. Леонідов.**

Колгоспне село піднялося на труд і подвиги. Весна нікому не дає спати. З хат повиходили всі, прямують до берегів збудженої річки. Тут голова колгоспу Павло Озерюк, демобілізований капітан, тут і старий Харитон, колишній моряк, а нині колгоспний на всі руки майстер. Прибігає і невгамовна ланкова молодіжної ланки Катя Бойко. Клопочеться колгоспна куховарка Харитина Іванівна. Марія не може залишитися самотньою в такий час. Та особисте горе ще настільки гнітить її, що вона не чує дружнього заклику Павла йти до праці. Вона не може забути свого чоловіка, що загинув на війні.

Наближається день виходу в поле. З міста прибула бригада робітників на допомогу. Серед них тракторист Іван Свистунов ,гвардії сержант танкових військ «у відставці». Він захоплюється винаходами. Взагалі він певен і в інших своїх достоїнствах. Та на перших кроках його залицяння Катя ставить хороброго вояку на своє місце.

Намагається «йти в ногу з сучасністю» і сільський кооператор Савка. Та як на сміх, на ногах у нього весною валянки, а в крамниці — тільки ленти, кружево, помада...

Павло тактовно керує людьми. Але Мартин — свавільний, самолюбивий чоловік, бригадир 3-ї бригади, не хоче слухатись голови. Проте, Павлові кожна людина дорога. Тому він і до Марії ставиться дуже уважно, хоч вона в його суперечці з Мартином стає на бік останнього. Непомітно, під впливом Павла, Марія стає спершу польовим агітатором, а потім, коли Мартин був знятий з бригадирства, почала керувати бригадою.

В праці оновлюється Марія. В гурті забувається особисте горе. Павло стає для неї близькою людиною. Та на перешкоді стає Мартин. Він ображений тим, що з ним так повелися, обвинувачує Марію в зраді пам'яті Петра, свого брата. Павла він обвинувачує в тому, що він створив штучний авторитет Марії, бо закоханий в неї. Це приводить Марію до розриву з Павлом.

Та врешті і Мартин зрозумів свою помилку і чесним признанням та самовідданою працею спокутує свою вину перед Марією, Павлом, батьком своїм Харитоном, перед всіма.

Марія знайшла в собі сили, мужність, віру побороти особисте горе, зрозуміла, що тільки в праці джерело всього прекрасного.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Кошова— **Л. С. Мінцер, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Павло Озерюк — **Г. Е Охрименко, К. А. Передерніков.** Харитон Кошовий — **О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Л. Райданов.** Мартин Кошовий— **М. Н. Гавриленко, К. Л. Райданов.** Харитина — **А. М. Алмазова, Е. М. Ліндина, Н. І. Попова, О. О. Пігулович.** Іван Свистун— **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Катерина Бойко— **М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко.** Савка—**Микола Іванов, М. І. Малегрант.**

Виставу ведуть: **Н. А. Арбо** та **Н.З. Боровкова.**

2 листопада (ранок)

Текст — **А. Сафронов, В. Котенко.**

Текст — **А. Сафоронов, В. Котенко.**

Музика **С. Заславського.**

СОЛОВ'ЇНИЙ САД

Музкомедія на 3 дії.

Постава народн. арт. УзРСР **О. Г. Івашутича.**

Диригент — **С. Д. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. С. Хайкін.**

Оформлення — **С. І. Йоффе.**

Танці — **Л. Р. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Григорій—**М. І. Волков, П. О. Дудко.** Груня — **З. М. Мізіненко.** Ганна — **В. В. Беспалько.** Поливайвода — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Ферапонт — **Микола Іванов, О. Л. Райданов.** Марина — **Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР; **Л. С. Міцнер.** Кочовий — **К. О. Передерніков.** Матвій—**Є. Л. Грицюк.** Старий циган — **О. С. Арбо, В. М. Цесінський.** Катерина — **А. М. Алмазова.**

БАЛЕТ:

Колгоспний танок — **О. Борисова, М. Кочубинська, Хільченко** та ансамбль балету.

Циганський танок—**В. Лісновська, П. Плавник** та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. О. Арбо** та **Н. З. Боровкова.**

2, 7 (ранок) листопада

Текст — **М. Авах, З. Кац.**

Музика **Д. Клебанова, О. Сандлера.**

МІЙ ХЛОПЧИК

Музкомедія на 3 дії.

Постава **М. В. Аваха.**

Диригент — засл. арт. УРСР **С. Д. Солящанський; М. С. Хайкін.**

Художник — **С. І. Йоффе.**

Балетмейстер — **Л. Р Леонідов.**

Режисер — **Микола Іванов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Голубов—**П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко.** Ольга — **К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, А. Г. Суяркіна.** Ковальчук—**Д. І. Волков, К. О. Передерніков.** Валентина—**К. В. Великосельська, Р. І. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Коля — **Т. О. Бізяєва, Г. П. Бутиньова.** Наталія Павлівна — **О. О. Пігулович, Н. І. Попова.** Надя — **Н. М. Аннікова, З. М. Мізіненко.** Павло Павлович — **Микола Іванов, О. Г. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Федя — **Д. Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Л. Райданов.** Котлов — **В. І. Андреєв, І. Х. Білошенко.** Перший майор — **Н. Ф. Коваль.** Нервова дама — **В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова.** Другий майор — **М. Н. Гавриленко.** Семен—**М. М. Іванов, С. Л. Киричек.** Шофер—**С. М. Бондаренко, І. А. Горох.** Продавець костюмів— **М. Ф. Таранов.** Дорохов — **Н. Корольов.**

БАЛЕТ:

Спортивний — **В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Г. Мелехов, Б. Хільченко.**

Зустріч — **В. Лісновська** та **П. Плавник, О. Борисова** та **Б. Хільченко.**

Рязанська кадриль—**В. Балацький, Н. Новаковська, Л. Кабанець, В Семенов, Т. Шеванова, Б. Хільченко, Б. Райфа.**

Жартівниця — **С. Бондаренко, М. Кочубинська.**

Виставу веде пом. реж. **Н. З. Боровкова.**

„МОЛОДА ГВАРДІЯ“

(Ювілейний спектакль у Харківському державному ордена Леніна академічному українському драматичному театрі ім. Т. Г. Шевченка .

Хірківський ордена Леніна академічний театр ім. Шевченка випускає до XXX-річчя Великої Жовтневої Соціалістичної революції прем'єру — «Молода Гвардія», за романом лауреата Сталінської премії О. Фадєєва в інсценізації Гракова. Постановщик спектакля «Молода Гвардія» — автор цих рядків. Художник — заслуж. діяч мистецтв УРСР В. Г. Меллер. Музика до спектакля — з творів лауреата Сталінської премії композитора Дм. Шостаковича.

Роман Фадєєва «Молода Гвардія став улюбленою настольною книгою мільйонів радянських людей. Образи краснодонських комсомольців, організаторів і учасників підпільної організації «Молода Гвардія», яка в 1942 році кілька місяців вела успішну підривну роботу на Донбасі в тилу у німецько-фашистських окупантів, світлі образи юних героїв, закатованних у застінках гестапо, безсмертні в пам'яті народній.

«Молодогвардійці дали нам приклад, як жити»,— пишуть Фадєєву численні читачі його книги. «Я ніколи не бачила їх — Олега, Уляну, Сергія, Любу... Але коли я читала роман «Молода Гвардія», у мене було таке почуття, ніби я завжди знала їх, ніби я народилася на одній вулиці з ними»,— так каже комсомолка Зоя Афанасьєва з Сизранського зернорадгоспу.

«Молода Гвардія» — романтичний твір. Фадєєв показав з великою силою романтичну правду нашого життя, показав ідеальних героїв нашого часу, духовне багатство нашої молоді, непереборну ідейну і моральну силу радянського патріотизму.

Роман «Молода Гвардія» дав театрам можливість вивести улюблених народних героїв на сцену. Глибока правдивість хвилюючої мистецької повісті про молодогвардійців, популярність образів героїв Краснодону в народі, ідейна височінь теми «Молодої Гвардії» не можуть не захоплювати і театральних митців і глядачів.

Колектив Харківського ордена Леніна академічного театру ім. Шевченка вкладає багато творчих сил на створення спектакля «Молода Гвардія». Постановник «Молодої гвардії» разом з усім творчим колективом прагнуть створити правдиву героїчну повість про життя, боротьбу і загибель підпільної бойової комсомольської організації. Колектив захоплено працює над тим, щоб у героїко-романтичному спектаклі зберегти і якнайповніше розкрити індивідуальні характери кожного персонажа, розкрити внутрішній, психологічний світ героїв Краснодону.

Загибель організації і героїчна смерть її учасників сповняє вірою в життя.

Ніколи і нікому не зламати народу, що породив таке юне покоління!

М. КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ,
художній керівник театру, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР.

„ОДНИМ ЖИТТЯМ“

(Ювілейний спектакль у Харківському академічному театрі опери та балету ім. М. В. Лисенка).

Провідна ідея опери «Одним життям», що надає цьому твору великого патріотичного звучання, висказана авторами його в словах, що могли б стати епіграфом до опери:

> На полі грізнім, бойовім,
> У час спокійний при верстаті
> Єдиним духом ми крилаті
> І скрізь живем життям одним!

В цю глибоку народну ідею, як у величезну ріку, вливається особисте життя окремих людей, їх думи, почуття, радості і печалі, тривоги і надії.

Морально-політична єдність радянського народу надає нових соціалістичних рис нашій радянській дійсності, обумовлює прекрасні благородні якості характеру наших людей, що особливо яскраво виявилися в роки Великої Вітчизняної війни.

Тому ми й здійснюємо поставу опери «Одним життям» в реалістичному плані героїко-романтичного характеру. Ми хочемо створити спектакль життєстверджуючий, оптимістичний, не зважаючи на трагедійні ситуації сюжету. Ліричні моменти мають бути подані не в звичайних елегійних тонах, а в тому ж героїчному плані

Відмовившись від побутової «правди», ми уникаємо і показу України у вигляді вишневих садків, гарбузів, соняшників тощо. Ми пориваємо ці тенета. Перед глядачем повинна бути наша сучасна радянська індустріальна Україна. Водночас ми не позбавляємо її і властивої їй привабливої краси природи.

Загальна романтична піднесеність без впадання в фальшиву патетику і мелодраматизм, щирість і правдивість повинні створити романтично-реалістичний стиль спектаклю.

Втілення в образи героїв, вміння зробити їх життєвими і правдивими починається з любові до образу. Любов до творців нашої величної сталінської епохи, справжніх героїв боїв і праці, живе в серці кожної радянської людини. Відобразити їх в яскравих сценічних образах — заповітна мрія кожного радянського працівника мистецтва.

Ми здійснюємо цю мрію в праці над оперою «Одним життям». Ця опера створена колективом нашого театру в творчій співдружбі з композиторами харків'янами Д. Клебановим і О. Сандлером та поетом І. Муратовим на честь 30 річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Кожний з учасників прагне віддати всі свої сили і весь свій творчий хист, щоб створити спектакль, гідний великого всенародного торжества.

Ми переконані, що це велике і почесне завдання виконаємо з честю.

В. Г. БУДНЕВИЧ,
заслуж. арт. УРСР

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС.
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“.
БЦ 11327. Друкарня „Мистецтво“. Харків. Зам. 1181. Тираж 5000.

Ціна 3 крб.

